

שם: _____

"הקנאה, התאוה והכבוד" חוציאים את האדם מן העולם"

(נסכת אבות 3, כ"א)

Skine k' פרק י"ח

(ו) ויהי בבוֹאם בְּשׁוֹב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל עָרֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁיר וְהַמְחִלוֹת לְקִרְאֵת שְׁאוֹל הַמֶּלֶךְ בְּתַפִּים בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים: (ז) וַתִּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרֶנּוּ הֲכָה שְׁאוֹל בְּאַלְפֵי וְדָוִד בְּרַבְבֵּיתוֹ: (ח) וַיַּחַר לְשְׁאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנּוּ לְדָוִד רַבְבוֹת וְלִי נָתַנּוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֵד הַמְּלוּכָה: (ט) וַיְהִי שְׁאוֹל עֹזֵן אֶת דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהַלָּאָה:

לאחר ש _____ (שם) מביס את _____ (שם), יוצאות נשות ישראל לשיר לכבודו.
הנשים משבחות אותו ואומרות שבעוד ש _____ (שם) הצליח להרוג _____ (מספר)
אויבים, _____ (שם) הצליח להרוג _____ (מספר) אויבים. שאול
_____ (רגש) מאוד.

(י) וַיְהִי מִמְחֲרַת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל שְׁאוֹל וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגֵן בְּיָדוֹ כִּיּוֹם בַּיּוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד שְׁאוֹל: (יא) וַיִּטֵּל שְׁאוֹל אֶת הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אַכְּהָ בְּדָוִד וּבִקְרִי וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי פְעָמִים: ...
(יד) וַיְהִי דָוִד לְכָל דָּרוֹכוֹ מִשְׁכִּיל וְה' עִמּוֹ: (טו) וַיִּרְאֵה שְׁאוֹל אֲשֶׁר הוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגְרַם מִפְּנֵיו: (טז)
וְכַל יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָהַב אֶת דָּוִד כִּי הוּא יוֹצֵא וְנָבֵא לְפָנֵיהֶם:

בזמן ש _____ (שם) מנגן בפני _____ (שם), מנסה _____ (שם) להרוג
אותו פעמיים באמצעות זריקת _____ (חפץ).
_____ (שם) מצליח בכל דבר כיון שה' איתו. כאשר _____ (שם) רואה זאת, הוא
_____ (רגש) מפניו. כל העם _____ (רגש)
את _____ (שם).

(יז) ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך הנה לי לבן חיל והלחם מלחמות ה' ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים : (יח) ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך : (יט) ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה : (כ) ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו : (כא) ויאמר שאול אתנה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום : (כב) ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך : (כג) וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה : (כד) ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד :

(כה) ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים : (כו) ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים : (כז) ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה : (כח) וירא שאול וידע כי ה' עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו : (כט) ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים :

_____ (שם) מתכנן תחבולה חדשה להריגת _____ (שם): הוא יציע לו להתחתן עם בתו, _____ (שם), ובתמורה _____ (שם) ילחם עם _____ (שם) של _____ (שם), וכך בוודאי ייהרג בקרב. _____ (שם) עונה שאינו ראוי להתחתן עם בת המלך. הצעתו של _____ (שם) היא שקרית, כיוון שבתו _____ (שם) כבר נשואה לאדם אחר. בינתיים, מספרים ל _____ (שם) שבתו השניה, _____ (שם), _____ (שם), (רגש) את _____ (שם), ולכן הוא מציע ל _____ (שם) שיתחתן עם שתי בנותיו. _____ (שם) שוב עונה שאינו ראוי להתחתן עם בנות המלך כיון שהוא אדם _____ (שם) (תיאור) ועלוב. _____ (שם) מבהיר שהוא אינו מבקש כסף עבור החתונה עם בנותיו, אלא _____ (שם) מספר) עורלות של _____ (שם של עם). _____ (שם) משוכנע שבוודאי _____ (שם) ייהרג במשימה כה מסוכנת. _____ (שם) מסכים להצעה, ומצליח להרוג _____ (שם) (מספר) פלשתים. _____ (שם) מתחתן עם _____ (שם). _____ (שם) מבין שה' עם _____ (שם), והוא _____ (שם) (רגש) ממנו.

